

VOLILNA FARSA IN ZAKAJ POTREBUJEMO »STRAŽO 2030«

Te volitve so še enkrat pokazale isto resnico: sistem ostaja, obrazi se menjujejo.

Ob osamosvojitvi so nam prodajali idejo, da bomo z novim sistemom dobili več izbire in več vpliva naroda. V praksi pa vse bolj drsimo v dvotirni sistem, kjer se vse vrtili okoli dveh blokov, vsi ostali pa so tam samo zato, da se prej ali slej priključijo enemu od njiju. Male stranke nimajo prostora, da bi res kaj spremenile. Če se ne podredijo levici ali desnici, jih sistem izrine na rob.

To se vidi tudi v medijih. Pred ljudi se vedno znova postavi ista zgodba: en "veliki" proti drugemu "velikemu", ostali pa so samo za okras. Tako narod počasi navajajo, da izbira ni več med resničnimi potmi, ampak samo med dvema upravljalcema istega razkroja.

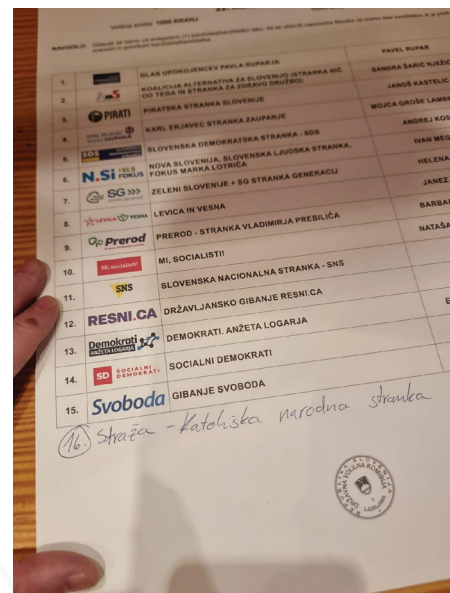
Tu je tudi problem naše "desnice". Dolga leta govori o narodu, družini in Sloveniji, ko pa pride trenutek resnice,

zmanjka moči za pravi prelom. Preveč besed, premalo hrbtenice. Vedno ista logika: še enkrat volite manjše zlo, potem pa pride novo razočaranje.

To je tudi največja laž današnje demokracije. Govorijo nam, da na vrh pride volja ljudstva. V resnici pa prepogosto priplava na vrh tisti, ki je najbolj zviti, najbolj povezan in najbolj pokvarjen. Ne pride najboljši. Pride najbolj spreten v igri sistema.

Zato ne potrebujemo še ene utrujene "desnice". Potrebujemo »Stražo 2030«.

To pomeni dolgoročno gradnjo ljudi, ki jim je mar za Boga, družino, narod, jezik in zemljo. Kadrov, ki ne iščejo koristi, ampak dolžnost. Skupnosti, ki ne živi od komentarjev, ampak od disciplin, značaja in dela.

In prav zato smo stražarji tudi na volitvah ravnali po vesti. Prekrižali smo vse in dopisali, da volimo za Stranko Straža. Tak glas v tem sistemu ne šteje, a ravno to je bistvo: nismo podprli te pokvarjene igre.

Reši nas lahko samo »Straža 2030«.
(MV)

STRAŽARJI PRIHAJAMO V KOMENDO

Od 27. do 29. marca bomo stražarji na 31. Spomladanskem kmetijsko obrtnem sejmu na Hipodromu v Komendi.

To ne bo samo stojnica. To bo prostor, kjer se bomo lahko srečali, spoznali, spregovorili in si pogledali v oči. Preveč je danes praznih komentarjev in premalo resničnih srečanj. V Komendi bomo zato tam za vse, ki jim ni vseeno za Slovenijo, za narod, za družino in za prihodnost.

Pri nas boste lahko dobili Straža kemične svinčnike, majice in nalepke, na voljo pa bodo tudi knjige Scutum Fidei. Poleg tega boste lahko vzeli tudi natiskan Stražarski vestnik, da ga odnesete domov, preberete in pokažete še komu.

Če nas spremljaš že dlje časa, je to prava priložnost, da se končno sreča-

mo v živo. Če nas še ne poznaš dobro, pa je to najboljši trenutek, da prideš, vprašaš, poveš svoje mnenje in sam vidiš, kdo smo. Brez filtrov, brez medijskih etiket, brez posrednikov.

Straža ne nastaja za ekranom. Straža nastaja med ljudmi. Zato pridi v Komendo. Ustavi se pri nas, vzemi v roke, kar ustvarjamo, in postani del zgodbe,

ki se ne bo zgradila iz všečkov, ampak iz zvestobe, poguma in pravega srečanja.

Kdaj: 27.–29. marec
Kje: Hipodrom Komenda
Vstop: brezplačen

Se vidimo v Komendi. (MV)

(ZA)HVALA VSEM MATERAM

25. marca svet praznuje materinski dan. To je dan, ko se na poseben način spomnimo mater ter se jim z iskreno hvaležnostjo in spoštovanjem zahvalimo za njihovo predanost, ljubezen in zvestobo pri opravljanju njihovega poslanstva.

Stražarji se trdno zavedamo, da ženske opravljajo nenadomestljivo družbeno vlogo, ki je moški ne morejo prevzeti. Prav zato smo jim še posebej hvaležni.

Hvala vsem mamam in ženam, ker ustvarjate toplino doma, skrbite za družino in s svojo prisotnostjo bogatite naša življenja. Brez vas ni doma.

Slovenske tradicije in protislovje

Korenine tega praznika so globlje, kot se morda zdi na prvi pogled. Materinski dan namreč sovпада s katoliškim praznikom Gospodovega oznanjenja. Zakaj prav 25. marec? Ker je to natanko devet mesecev pred božičem, praznikom

Jezusovega rojstva. Na ta dan je Marija z besedami »zgodí se« sprejela svoje poslanstvo in tako postala zgled materinstva ter duhovna Mati vseh mater.

Pogosta polemika, s katero se srečujemo Stražarji, je trditev, da Slovenija »nikoli ni bila katoliška«. Ironija takšnih izjav pa je očitna: številni vsakdanji običaji in tradicije, ki jih ti isti ljudje jemljejo za samoumevne, imajo prav katoliške korenine.

Ljudje si želijo cerkvene poroke, ker jo doživljajo kot nekaj tradicionalnega; ob veliki noči se veselijo blagoslovljenih jedi; na materinski dan prinašajo rože; za božič izmenjujejo darila; vsakodnevno pa živijo v prostoru, prepletenem s cerkvami, kapelicami in znamenji vere.

To zato ni več zgolj nevednost, temveč pogosto zavestno zanikanje slovenske tradicije, kulture in dediščine. Prav razumevanje teh korenin pa nam omogoča, da bolje razumemo tudi pomen praznikov, kot je materinski dan, in vrednote, ki jih nosijo. (PK)

SAVLOV NATEG ALI NATEG PROTI SLOVENCEM

Danes nekateri pametujejo, da je Jezus "nateg", Pavel pa "Savlov nateg", s katerim naj bi bili evropski narodi prevarani in odrezani od svojih korenin. Zveni uporniško, zveni "globoko", v resnici pa je to samo nov nož v hrbet Slovincem.

Ker vprašanje je preprosto: če je bilo krščanstvo za Slovence res prevara, kako smo potem prav skozi katolištvo obstali? Kako smo prav skozi vero ohranili jezik, red, družino, praznike, zavest o svetem in občutek, da smo narod? Kako to, da nas ni katolištvo uničilo, ampak nas je držalo pokonci stoletja?

Tukaj se ta teorija sesuje. "Savlov nateg" ni razkritje resnice. Je nateg proti Slovincem. Je poskus, da se Slovenca odtrga od njegove najgloblje zgodovinske opore in se mu dopove, da je njegov lastni temelj nekaj tujega, lažnega in škodljivega. To ni prebujenje. To je razoroževanje.

Narod ne stoji samo na krvi, zemlji in jeziku. Narod stoji tudi na duši. In slovenska duša je bila stoletja katoliška. Naše cerkve, naši prazniki, naši mrtvi, naši običaji, naše pesmi, naše ime pred Bogom, vse to ni dodatek k slovenstvu. To je njegovo jedro.

Ko ti danes nekdo reče, da moraš za "pravo" narodno zavest najprej zavreči katolištvo, ti v resnici govori tole: odreži se od očetov, odreži se od mater, odreži se od vsega, kar te je naredilo Slovenca. Ostal ti bo priimek, ostal ti bo jezik, a brez temelja. Brez globine. Brez razloga, zakaj bi sploh še vztrajal.

In ravno tu je največja prevara. Ne v Pavlu. Ne v evangeliju. Prevara je v tem, da se Slovincu prodaja upor proti lastnim koreninam kot pot do moči. V resnici pa narod brez vere ne postane močnejši. Postane mehkejši, bolj zmeden in lažje vodljiv.

Katolištvo ni uničilo Slovincem. Katolištvo je Slovincem oblikovalo. Brez njega ne bi imeli iste zgodbe, iste trdnosti in istega spomina. Zato "Savlov nateg" ni razkritje. Je nateg proti Slovincem.

Kdor Slovincu vzame katolištvo, mu ne vzame samo vere. Vzame mu zgodovino, temelj in dušo. (MV)

MEDIJSKI LINČ ALI STRAH PRED RESNICO?

V Sloveniji se vedno znova ponavlja isti vzorec. Ko se pojavi nekdo, ki ni del ustaljenega političnega kroga, ki ne govori po nareku sistema in ki si drzne izpostaviti narod, vero in družino kot temelj družbe, se proti njemu sproži medijski pogrom.

Ne razprava. Ne soočenje argumentov. Pogrom.

Tako smo lahko spremljali tudi primer **Alena Komana** in Stranke Straža. Namesto analize programa ali idej smo dobili tipičen napadalni članek, sestavljen po že znanem receptu. Najprej po-

»Najprej te označijo. Nato te osamijo. Nato te poskušajo uničiti. To ni novinarstvo. To je karakterni atentat.«

iščeš nekaj, kar lahko povežeš z nečim najbolj negativnim v zgodovini. V tem primeru nacizem. Nato to izpostaviš, poudariš, ponoviš in postaviš v ospredje, da bralec sploh ne vidi več ničesar drugega.

S tem si opravil glavni del naloge. Ustvaril si vtis.

Nato sledi drugi korak. Osebo je treba dodatno razvrednotiti. Ne z idejami, ampak osebno. Zato članek začne

brskati po družini, po materi, po njenem življenju, po podjetjih. Stvari, ki nimajo nobene resne povezave s političnim delovanjem, postanejo orožje. Zakaj? Ker cilj ni resnica. Cilj je diskreditacija.

To ni novinarstvo. To je karakterni atentat.

In potem pride še najpomembnejši del. Etiketiranje. Dovolj je, da se nekoga postavi v bližino besed, kot so ekstremizem, nestrpnost ali radikalnost, in večina ljudi ne bo šla dlje. Sistem ve, kako deluje množica. Ve, da večina ne preverja, ampak sprejema.

Zato se postavlja ključno vprašanje. Če je nekdo res tako nevaren, zakaj se ga ne sooči z argumenti? Zakaj se ne razbije njegovih idej v odprti razpravi? Zakaj se ga mora najprej očrniti?

Odgovor je preprost. Ker idej ne morejo premagati.

Na to opozarja tudi popotnik in influencer **Tomaž Gorec**, ki jasno pove, kar mnogi čutijo, a si ne upajo izreči. V Sloveniji svoboda govora obstaja le, dokler govoriš tisto, kar je sistemu sprejemljivo. V trenutku, ko izstopiš, ko začneš govoriti o narodu, identiteti, veri ali resničnih problemih družbe, postaneš tarča.

Najprej te označijo. Nato te osamijo. Nato te poskušajo uničiti.

In vse to pod krinko demokracije.

Ironija je skoraj popolna. Tisti, ki se najglasneje razglašajo za branitelje svobode govora, so prvi, ki jo omejujejo. Ne z zakoni, ampak z medijskim pritiskom, s posmehom, z diskreditacijo. Ustvarijo okolje, kjer si marsikdo sploh ne upa več povedati, kaj misli.

To ni svoboda. To je nadzor.

A obstaja še ena ironija, ki jo ti isti mediji ne razumejo. S tem, ko napadajo, dajejo prepoznavnost. S tem, ko poskušajo utišati, širijo glas. Vsak tak članek, vsaka diskreditacija, vsak napad samo

potrjuje eno. Da se nekoga boji.

Ne človeka. Ideje.

In ravno tukaj pridemo do globljega, teološkega vidika celotne zgodbe.

V krščanski tradiciji resnica nikoli ni bila sprejeta brez odpora. Kristus sam je bil zavržen, zasmehovan, obtožen in na koncu križan. Ne zato, ker bi bil napačen, ampak zato, ker je govoril resnico, ki je ogrožala obstoječi red.

Resnica vedno razburja. Vedno izziva. Vedno razkriva.

In ko družba izgubi stik z resnico, ko izgubi moralni kompas, takrat začne napadati tiste, ki jo še zagovarjajo. Ne zato, ker bi jih razumela kot sovražnike, ampak ker v njih vidi ogledalo.

Ogledalo, ki kaže, kaj je postala.

Krščanski pogled na družbo je jasen. Temelj zdrave skupnosti so resnica, pravičnost, družina in vera. Ne relativizem. Ne ideološka zmeda. Ne sistem, ki služi sam sebi. Ampak red, ki temelji na naravnem zakonu in Božji postavi.

Ko se od tega oddaljimo, pride do razkroja. Najprej moralnega. Nato družbenega. In na koncu tudi političnega.

Zato današnji spopad ni le političen. Je duhoven.

Gre za vprašanje, ali bo družba še imela pogum stati za resnico ali pa bo raje izbrala udobje laži. Ali bo dovolila odprto razpravo ali pa bo utišala vsak glas, ki izstopa.

Zgodovina nas uči eno. Resnice ni mogoče za vedno utišati.

Vprašanje pa je, koliko poguma bomo imeli, da jo branimo. (BV)

NOVO NA STRAZAR.SI

Na naši strani smo dodali nov razdelek Analitika. Tam na enem mestu objavljamo podatke, analize in prikaze o demografiji ter stanju slovenskega naroda. Brez olepševanja, samo dejstva. Vabljeni k ogledu.

STRANKA STRAŽA - ANALITIČNI PORTAL ANALITIKA

Dejstva o stanju slovenskega naroda. Brez filtra, brez spin doktorjev. Samo podatki.

5

DETAJNIŠTI
ANALIZE

4

TEMU V
PRIPRAVI

0

DOLGAŠALOVCI
KI NAS FINANCIRAJO